

Styrets stemme

Fire årstider

Da **Trump-leiren** skulle avholde en pressekonferanse få dager etter presidentvalgkampen var avsluttet, ble hagesenteret Four Seasons Total Landscaping valgt – ved en feiltakelse. De trodde de hadde booket det fasjonable hotellet Four Seasons, noen kvartaler unna. Dermed ble verden presentert for et hagesenter, med et beskrivende navn, da de også jobber med snøbrøyting.

Vi i **Norge er heldige**, de fleste av oss bor et sted der året består av fire markant forskjellige årstider. Temperaturforskjellene, lyset og variasjonen i vegetasjonen er en viktig del av vår identitet, og variasjonene i årstidene er noe mange andre land misunner oss.

Kommunen jeg jobber i er heldig. Vi har blitt kontaktet av to landskapsarkitekt-studenter som skal skrive sin master med tema vinterlandskap. De ønsker å bruke sentrum av byen som sin case. De skal sette søkelys på snøhåndtering, overvann, tilgjengelighet, farger og vegetasjon. De ønsker å utforme et byrom som skal være attraktivt hele året, med særlig fokus på vinterhalvåret.

Vi **tar imot dem** med åpne armer, ønsker dem lykke til, og gleder oss til å se den ferdigstilte oppgaven!
#24/7-tresekstifem_landskap

Martin Steinbekken
Styremedlem NLA,
Kongsvinger kommune

Hold av datoen!

Hold av datoen 29. april 2022 for NLAs fagdag i Trondheim!

Runde år i desember

5. desember	Laila Iren Isene	50 år
11. desember	Margit Opsahl	50 år
22. desember	Svein Skandfer Hanssen	50 år

Norske landskapsarkitekters forening er en fagideell medlemsorganisasjon for landskapsarkitekter i Norge.

Adresse Josefines gate 32, 0351 Oslo
Telefon 91 85 31 06

Epost post@landskapsarkitektur.no
Nett www.landskapsarkitektur.no
www.arkitekturpolitikk.no

Kaffe i Granada

IFLA Europes generalforsamling i Granada brakte spanske landskapsarkitekter et skritt nærmere anerkjennelse; både for Spania og fagets skyld, skriver Bendik Vindegg Torp.

Landskapsarkitekturen har det greit her til lands. Den norske velferdsmodellen, med nær kontakt mellom myndigheter og partene i arbeidslivet, gir gode muligheter for å ta del i samfunnsutviklingen. Faget vårt er anerkjent, vi har en solid posisjon i samfunnet og landskapsarkitektens stemme blir tatt på alvor. Ta ny «Gatenormal for Oslo» som et godt eksempel på hvordan politikk og landskapsarkitektur kan gå hånd i hånd. Det finnes derimot steder der forholdet ikke er like harmonisk.

I kontrast til tilstandene i Norge står landskapsarkitektens rolle i Spania svakt. Yrket er hverken anerkjent offisielt eller uoffisielt. I praksis betyr det at man ikke kan forhandle helhetlig for faget, kalle seg landskapsarkitekter eller godkjenne egne planer. Å kunne godkjenne disse planene er særs viktig. I Spania må en arkitekt *alltid* gå god for en landskapsarkitekts arbeid før planen kan bli offisiell, uavhengig av om arkitekten har en spesialisering i landskap eller ei. Kilder i den spanske foreningen for landskapsarkitekter, Asociación Española de Paisajistas (AEP), forteller at årsaken ligger i manglende politisk støtte, kombinert med en arkitekteliste som hegner om egen posisjon. Uten hell har foreningen forsøkt å finne politiske støttespillere. Så når alt annet feiler, hva gjør man for å skape oppmerksomhet? Jo, man byr verden inn på kaffe.

AEP arrangerte nylig sin første internasjonale konferanse, lagt til den gamle mauriske hovedstaden Granada. Selv deltok jeg på konferansen som student og representant for NLAs styre. Ved foten av Al-hambra og Generalife finner man lokalene til byens arkitekturutdanning, et totalrenovert, historisk militær-sykehus som gav arkitekten Victor Lopez Coteló den spanske arkitekturprisen i 2015. Bygget fremstår som en perle. Med dette som lokale var scenen satt for en konferanse der spanjolene ikke hadde spart på kruttet.

Ved å invitere talere som Kathryn Gustafson, Adriaan Geuze og Gilles Clement sikret de fulle saler, varierte foredrag og interessante diskusjoner. Oppsummert fortalte temaet «Landskap her og nå» om hvordan vi må stille spørsmål ved samfunnets etablerte sannheter, samt se potensialet i kreative grønne løsninger – alt for å møte de høyst reelle klimarelaterte utfordringene vi står overfor. I tillegg angikk konferansen, som nevnt over, mer enn klimaspørsmål, internasjonale strategier og inspirerte deltagere.

For AEP handler dette om selve grunnlaget og fremtiden til Spanias landskapsarkitektur. Gjennom å fylle Granadas gater med landskapsarkitekter, arkitekter og byplanleggere som brenner for faget, legger man til rette for at både spanske og internasjonale linser rettes mot landskapsarkitekturen. Man inviterer politikere til å delta på første benk, for deretter å la dem se gode løsninger og høre viktige diskusjoner. Gjennom inntrykkene vil politikerne ikke bare se og forstå yrkets rolle og posisjon internasjonalt, men også hvordan landskapsarkitekturen har en sentral rolle i å møte morgendagens utfordringer her og nå.

Det var med denne logikken Manuel Sanchez og teamet fra AEP søkte om støtte til å avholde IFLA Europes konferanse i 2021. Som Manuel selv sa: «det er nå eller aldri». Forhåpentligvis er utsiktene for en bedre spansk morgendag til stede. Og det er nettopp i møte med slike utfordringer at man ser hvorfor vi trenger internasjonalt samarbeid og kommunikasjon.

IFLA er forumet der vi landskapsarkitekter koordinerer fagpolitisk på tvers av landegrenser, kulturer, styresett og sosioøkonomisk

Fra IFLA Europes generalforsamling i lokalene til Technical School of Architecture, University of Granada. **Foto** Bendik Vindegg Torp

Lunsj i renessansepatioen på Escuela Técnica Superior de Arquitectura Granada. **Foto** Yngvar Hegrenes

Et eldre verk av lokal helt og kunstner, Niño de Las Pinturas. **Foto** Bendik Vindegg Torp

Utsikt mot Al-Hambra og Sierra Nevada. **Foto** Bendik Vindegg Torp

status. I forbindelse med konferansen ble også IFLA Europes 38. generalforsamling avholdt i de staselige lokalene. Delegater fra 34 land, deriblant vår egen Yngvar Hegrenes, skulle samles rundt bordet. I tillegg til flere byråkratiske saker (som du skal slippe å få gjenfortalt her) ble det under møtet satt sterke følelser i sving i forbindelse med fysiske gjensyn, utdannings-spørsmål og undertegningen av Grana-

da-deklarasjonen. For en student var det flott å se at det ikke bare var bred enighet rundt arbeidet vi gjør, men også rundt hvor vi som fagfelt ønsker å gå.

Til tross for at vi det siste året har blitt eksperter på digital tilstedeværelse er det noe spesielt ved å møtes fysisk. Det er tross alt ikke bare det som hender under selve møtet som kan påvirke

retningen man tar eller hva en politiker skulle komme til å anerkjenne. Det skjer også i håndtrykket utenfor inngangen, i pausen mellom foredragene, på ekskursjon til slottet eller over tapasen som deles til middag. La oss derfor håpe og tro at konferansen, IFLA Europes generalforsamling og de tusen tilfeldige møtene brakte AEP et skritt nærmere anerkjennelse; både for Spania og fagets skyld.